

॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ आयत्यां परिणामे ॥ १९ ॥ २० ॥ अपचितिः पूजा ॥ २१ ॥ २२ ॥ दीर्घमंतरं चिरकालं ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ महद्राज्यं महद्राज्यविशालयोरिति विश्वः ॥ २६ ॥ अविधे
 वैशंपायन उवाच शासनाद्भूतराष्ट्रस्य दुर्योधनममर्षणं ॥ मातुश्च वचनाक्षत्तासभां प्रावेशयत्पुनः ॥ १६ ॥ समातुर्वचनाकांक्षीप्रविवेश पुनः सभां ॥ अभि
 ताग्नेक्षणः क्रोधान्निःश्वसन्निवपन्नगः ॥ १७ ॥ तं प्रविष्टमभिप्रेक्ष्य पुत्रमुत्पथमास्थितं ॥ विगर्हमाणा गांधारी शमार्थं वाक्यमब्रवीत् ॥ १८ ॥ दुर्योधननिबोधेदं
 वचनं मम पुत्रक ॥ हितं ते सानुबन्धस्य तथा यत्यां सुखोदयं ॥ १९ ॥ दुर्योधनयदाहत्वां पिता भरतसत्तम ॥ भीष्मो द्रोणः रूपः क्षत्ता सुहृदां कुरुत द्वचः ॥ २० ॥ भी
 ष्मस्य तु पितुश्चैव मम चापचितिः कृता ॥ भवेद्द्रोणमुखानां च सुहृदां शाम्यतात्वया ॥ २१ ॥ न हिराज्यं महाप्राज्ञस्वेन कामेन शक्यते ॥ अवाप्तुं रक्षितुं वापि भोक्तुं भ
 रतसत्तम ॥ २२ ॥ न त्वयश्चेंद्रियो राज्यमश्रीयाद्दीर्घमंतरं ॥ विजितात्मा तु मेधावी स राज्यमभिपालयेत् ॥ २३ ॥ कामक्रोधौ हि पुरुषमर्थेभ्यो व्यपकर्षतः ॥ तौ
 तु शत्रू विनिर्जित्य राजा विजयते महीं ॥ २४ ॥ लोकेश्वरप्रभुत्वं हि महदेतदुरात्मभिः ॥ राज्यं नामेप्सितं स्थानं न शक्यमभिरक्षितुं ॥ २५ ॥ इंद्रियाणि महत्प्रेप्सुर्नि
 यच्छेदर्यधर्मयोः ॥ इंद्रियैर्नियतैर्बुद्धिर्वर्धते गिरिवेधनैः ॥ २६ ॥ अविधेयानि हीमानि व्यापादयितुमप्यलं ॥ अविधेया इवादांता हयाः पथिकुसारथि ॥ २७ ॥
 अविजित्य य आत्मानममात्यान् विजिगीषते ॥ अमित्रान्वाजितामात्यः सो वशः परिहीयते ॥ २८ ॥ आत्मानमेव प्रथमं द्वेष्यरूपेण योजयेत् ॥ ततो मात्यान् मित्रां
 श्वनमोघं विजिगीषते ॥ २९ ॥ वश्चेंद्रियं जितामात्यं धृतदंडं विकारिषु ॥ परीक्ष्य कारिणं धीरमत्यर्थं श्रीर्निषेवते ॥ ३० ॥ क्षुद्राक्षेणेव जालेन झषावपि हिता बुभौ ॥
 कामक्रोधौ शरीरस्थौ प्रज्ञानंतौ विलुपतः ॥ ३१ ॥ याभ्यां हि देवाः स्वर्गातुः स्वर्गस्य पिदधुर्मुखं ॥ विभ्यतो नु परागस्य कामक्रोधौ स्मवर्धितौ ॥ ३२ ॥ कामं क्रोधं च
 लोभं च दंभं दर्पं च भूमिपः ॥ सम्यग्विजेतुं यो वेद समहीमभिजायते ॥ ३३ ॥ स ततं निग्रहेयुक्तं इंद्रियाणां भवेन्नृपः ॥ ईप्सन्नर्थं च धर्मं च द्विषतां च पराभवं ॥ ३४ ॥
 कामाभिभूतः क्रोधाद्वायो मिथ्या प्रतिपद्यते ॥ स्वेषु चान्येषु वा तस्य न सहाया भवंत्युत ॥ ३५ ॥ एकीभूतैर्महाप्राज्ञैः शूरैररिनिवर्हणैः ॥ पांडवैः पृथिवीं तात भोक्ष्यसे
 सहितः सुखी ॥ ३६ ॥ यथा भीष्मः शांतनवो द्रोणश्चापि महारथः ॥ आहतुस्तात तत्सत्यमजेयौ कृष्णपांडवौ ॥ ३७ ॥

यानि अवशीकृतानि व्यापादयितुं हंतुं ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ क्षुद्राक्षेण सूक्ष्मच्छिद्रेण ॥ ३१ ॥ अनुपरागस्य अनासक्तस्यापि कामक्रोधौ स्वर्गनिरोधकावित्यर्थः ॥ ३२ ॥ अभिजायते शास्ती
 त्यर्थः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ यः कामेन अभिभूतः क्रोधाद्वा अभिभूतः मिथ्या कपटेन वाऽभिभूतः प्रतिपद्यते ईप्सितार्थादीन् तस्य सहायान् भवंतीत्यर्थः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥